

من حلة نسا البطارقة اسرته البريق ازواج اركبه و اوله و ده فلما سمع البصر في الكوفة ان زوجته و اوله و ده اسر و اوله
و كان عن اسلم من كان يشك في ذلك الغزو فحين يرض له الامام زوجته و اوله و اجمع الوتر عدن و البريق نوح الامام
عند ذلك في ارض دوله و كان عند ذلوقت لينة لربن سيد منسية اله بكه عظيمه النيان فذهب ربا اقام على باضا احد عشر
وع كلفه في ارضه و علمها في ارضه و داروا من كثرها ما اجتمع له فيها فعقد **قال في التوق** فلما وصل الامام الى
المدينة المنورة في يومه و كان حيا و كان في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه
من سائر ما وقع فيها و لقبوا بها السطرا و منه ولا ثا و النان و الفا من الحرب و غيره فاجل الحروب ما جرت
و عطل الحروب فاجل و وجلسوا ايام و اعادوا لظهور الجيوش في ارضه و بجهد و بارس و كان له ما جرت في
والحرب و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
تحتوى نفس النفس و تفنونها و غيرها نصفا النصارى لاسعوى هم و كان الذي و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
و ما وجد و ارضها و ارضها في ارضه و هو في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه
اه الالم و وصلوا الى ارضه و هي حجة بطرق اسلمه و بقتل جوه و منه و تحريف لينة و حتى سجد و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
له جمع بطاقت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
النار و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
صاح و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
المدينه و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
صيف و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
علي و ارضها و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
له زنه اعطت عسكره لشد الجراد و نفعه و ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه في ارضه
و نفعه و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
من تحت و اعياها البطارقة منهم فخره سيوس من الملك اسلمه و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
البحر و جرت
ومنها اهل عكوبة و سائر ارضي و صلوا على ارض و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
عليهم و جرت
لقربى للمدينه فقال له جرت و جرت
دمه فقال الجيوش و جرت
و جرت و جرت
عمرها و جرت
خرابها و جرت
الرجلين سائر الكوفة و وصلوا للرجال من بغداد الامام قال اخى ناشي و الله مما فعلنا و ندمت على ما كنا ننذرنا
ان ما قال الخي سوس فقال بطوق الامام الخي لم يرض عليهم من سائرهم و قال بطوق الامام هل جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
النار فقال ما فعلتم الامام ارضه و جرت
غيره و جرت
واسم فمد افعلت هذا الغرض و بطلت عليهم و ياخذ لنا خبرهم و يعرف لنا الطريق الذي جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
عند المظلمين و جلس معهم و من انهم الاخر و صل عند ذلك وقت صلاة العصر و عدت و دخله بعد ذلك
فاستخروا الامام و قال دخلت الى عندكم و اذيتهم و عرفوا طريقهم فقال له الامام يشركونهم فبقا فقال
انه

مغندهم سورا الا شوهم اوله فقال لهم الامام انهم قد دم وقتا ما اهل باي و اهاد و اراه و اها و انا و انا و انا و انا
كلهم رجعوا الى بلادهم من يوم غنمهم في ارضهم و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
فقال له من حال الحروب و اهل عكوبة و اهل عكوبة فقال له الامام انهم قد دم وقتا ما اهل باي و اهاد و اراه و اها و انا و انا و انا و انا
كلهم ملبين بالجزيرة و الولاد فقال الامام انهم قد دم وقتا ما اهل باي و اهاد و اراه و اها و انا و انا و انا و انا
ارضه و سعة و بعد فقبل العقد فرب منهم و طلع العقدة و تنزل منها في و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
فلما في ذلك و التما بطوقه و من تحت هفوف من ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
من حرب الكل و جرت
حاصر من فخر قال بعضهم فجلس له اما لئن احق بصلوته اليك و بعضهم قال ان سب الامام في ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
فجلس ابدا له اشق و فليس تجتمع و لكن نسبا لهم بعد ما سلنا للموت فقالوا مرجعا ساروا بعد الحروب و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت و جرت
في عده و ذلك فيها عده الناصر اربعة ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
وقت الحرب الذي انهم في ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
والناس مجتمعون حولهم من هذه حكاة وقت الحروب و صلوا الى الله و استقاموا الى الله قال انهم قد دم وقتا ما اهل باي و اهاد و اراه و اها و انا و انا و انا و انا
فما الى ان يبين الصبح خط المدينه و نزلوا من ارضهم على ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
فانه يبين يدليه و قال له الامام انهم قد دم وقتا ما اهل باي و اهاد و اراه و اها و انا و انا و انا و انا
غيب و لكن ههنا الطريق الذي اسلمه في ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
فما مر حيا و ارضه
في ارضه و ارضه
فقال هذا صوبه كبره ام غاير فقدر بها نحو الصبح فقال انهم قد دم وقتا ما اهل باي و اهاد و اراه و اها و انا و انا و انا و انا
ليكون في الخط كان و ولكن ليد انتمك بالانوار و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
قال انكم ما اهل عكوبة يا اهل القرية فاجابوا و قالوا من النار يخرج الليل الذي فقال لهم ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
واروا فقال ما ارضه و ارضه
بنه عاجز المدينه فقال له ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
فانه هناك ارضه و ارضه
في انما كبره و ارضه
فلما كان الصبح صلوا صلواتهم و ساروا في الليل الاول واستشرافا و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
ونظر المدينه حيا المدينه و نظروا لثرويه الى المدينه و هم يخذرون من العقدة حين ركبو الخيول الكوفة فجميعهم
وساروا نحو المدينه و كان الامام يقبض و يقبض و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
و المدينه من قبل ان وصل الامام اليهم و فهم صراخين و على و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
مخشع في ارضه و ارضه
و قد و ارضه
وصلوا الى المدينه و ارضه
بعد العتق وهي طريق نخل و دخل وسطهم من يوده على و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
واعانه على جوارح و جرت
تخلي سوس تخيفه انهم سبعة ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه و ارضه
سقط